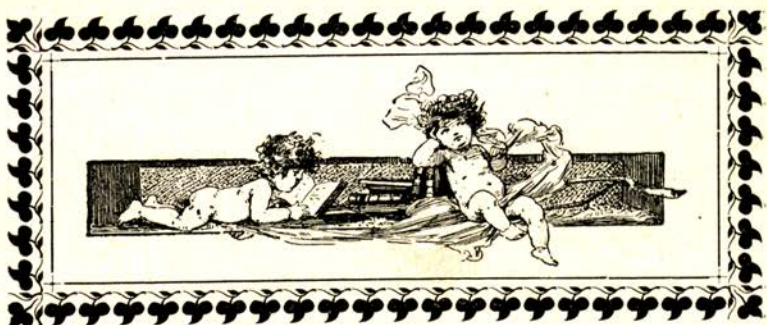

Добра охота.

Ученицитѣ отъ едно трето отдѣление имахъ урокъ по четение въ читанката. На едно мѣсто въ урока имаше думитѣ „добра охота!“ Учителя попита ученицитѣ: какво значи думата „охота“? Само единъ Петко си дигна ржката и искаше да отговори. Учителя му позволи.

— Охота ще рече *гладъ*! — отговори Петко.

— Не, — поправи го учителя.

— Тѣй е, господине учителю, азъ четохъ въ списанието „Звѣздица“, че охота ще рече *гладъ* и, когато кажемъ на единъ човѣкъ „добра охота!“, значи, че желаемъ да изгладнѣе той добръ, за да ѣде повече.

— Може да си челъ, — каза учителя, — но не си хубаво разбралъ, или пъкъ може да е криво казано тамъ.

Подиръ това ето какъ обясни учителя думата „охота“:

Когато единъ човѣкъ ѣде и ястието (каквото ѣде) му е приятно и му се услажда, казваме, че